

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ



ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1821 Οι πρόκριτοι της Μάνης, υπό την αρχηγία του Πετρόμπεν Μαυρομιχάλη, υψώνουν τη σημαία της επανάστασης στο χωριό Τσίμοβα (σημερινή Αρεόπολη) της Λακωνίας.

1821 Έλληνες αγωνιστές υπό τον Σωτήρη Χαραλάμπη και τους Πετμεζαίους πολιορκούν τους Πύργους των Καλαβρύτων, που παραδίδονται έπειτα από λίγες μέρες (21 Μαρτίου). Αυτή η ενέργεια αποτελεί την πρώτη επαναστατική πράξη στη νότια Ελλάδα.

1861 Τα διάφορα βασίλεια και ανεξάρτητες περιοχές στην επικράτεια της σημερινής Ιταλίας ενώνονται για πρώτη φορά σε εθνικό κράτος, κάτω από το στέμμα του βασιλιά Βίκτορα Εμμανουήλ Β' του Οίκου της Σαβοΐας, μονάρχη της Σαρδηνίας και του Πεδεμοντίου.

1934 Εγκαινιάζεται η Πάντειος Σχολή Πολιτικών Επιστημών στη Λεωφόρο Συγγρού.

1948 Βέλγιο, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Γαλλία και Μ. Βρετανία υπογράφουν τη Συμφωνία των Βρυξελλών, προάγγελο του ΝΑΤΟ.

1951 Το Τάγμα του Ελληνικού Εκστρατευτικού Σώματος Κορέας καταλαμβάνει το συγκρότημα των υψωμάτων 325 στην Κορέα και προκαλεί τα εγκωμιαστικά σχόλια των Συμμάχων. (Πόλεμος της Κορέας)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

763 Χαρούν Αλ Ρασίντ, χαλίφης της Βαγδάτης, ιδρυτής της δυναστείας των Αβασιδών, ήρωας πολλών ιστοριών στις Χίλιες και μία νύχτες. (Θαν. 24/3/809)

1834 Γκόντλιμπ Ντάιμλερ, γερμανός μηχανικός, εφευρέτης της ντιζελομηχανής, σχεδιαστής της πρώτης μοτοσικλέτας και συνιδρυτής της αυτοκινητοβιομηχανίας Mercedes. (Θαν. 6/3/1900)

1837 Κωνσταντίνος Βολανάκης, έλληνας ζωγράφος. (Θαν. 29/6/1907)

ΘΑΝΑΤΟΙ

180 Μάρκος Αυρήλιος, στωικός φιλόσοφος και αυτοκράτορας της Ρώμης (161-180). (Γεν. 26/4/121)

1976 Λουκίνο Βισκόντι, ιταλός σκηνοθέτης. (Γατόπαρδος, Θάνατος στη Βενετία, Ο Ρόκο και τ' αδέλφια του) (Γεν. 2/11/1906)

1988 Νικόλας Άσιμος, αντισυμβατικός τραγουδοποιός. (Γεν. 20/8/1949)

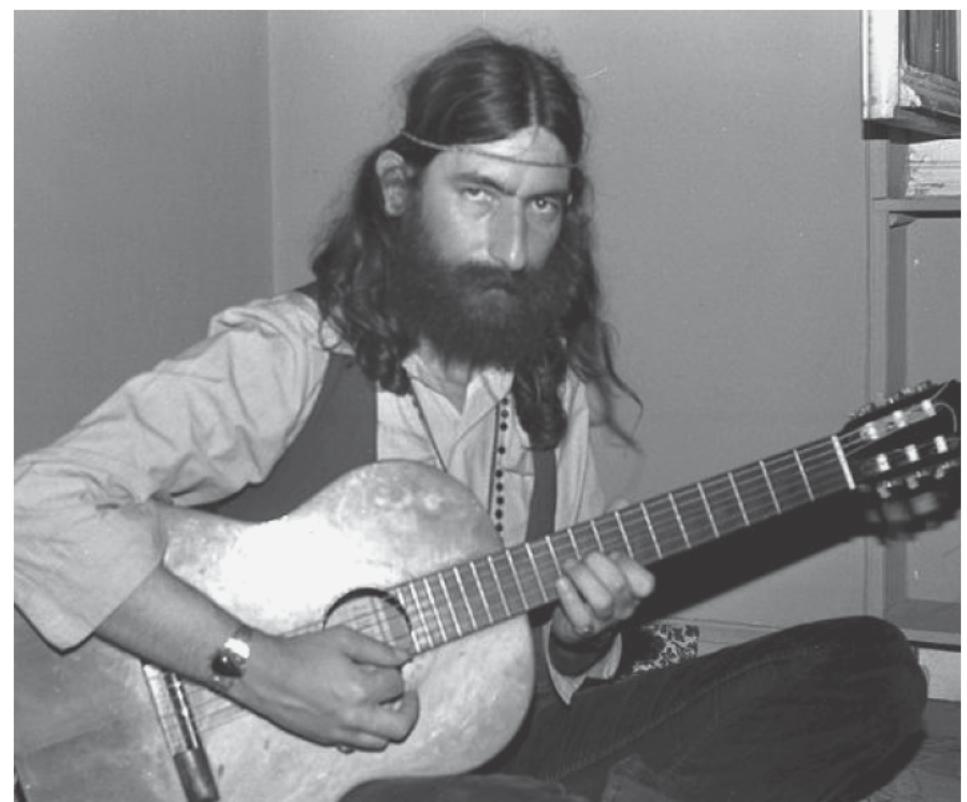
Νικόλας Άσιμος, 1949 – 1988

Ο τραγουδοποιός Νικόλας Άσιμος γεννήθηκε στις 20 Αυγούστου του 1949 στη Θεσσαλονίκη. Το πραγματικό του όνομα ήταν Νικόλαος Ασημόπουλος. Οι γονείς του ήταν από την Κοζάνη, όπου ο Νικόλας έζησε τα παιδικά του χρόνια και τελείωσε το σχολείο. Ως έφηβος, ασχολήθηκε με τον αθλητισμό. Διακρίθηκε στο άλμα εις ύψος, καταλαμβάνοντας την τρίτη θέση στους μαθητικούς αγώνες σχολείων της Μακεδονίας το 1965, καθώς και στο ποδόσφαιρο. Μάλιστα, του έγινε επίσημη πρόταση από την ομάδα της Κοζάνης, αλλά τελικά η συμφωνία ναυάγησε.

Στα δεκαοχτώ του έφυγε για τη Θεσσαλονίκη, για να σπουδάσει στο Νεοελληνικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής. Αρχικός στόχος του ήταν να περάσει στο τμήμα δημοσιογραφίας, την οποία άσκησε ερασιτεχνικά παράλληλα με τις σπουδές του. Σε κάποιο άρθρο του σε εφημερίδα της Θεσσαλονίκης χρησιμοποίησε για πρώτη φορά το ψευδώνυμο Άσιμος κι έκτοτε το καθιέρωσε. Παράλληλα, ασχολήθηκε και με το θέατρο. Έφτιαξε ένα φοιτητικό θεατρικό εργαστήρι, παίζοντας Αριστοφάνη, Μένανδρο, Μολιέρο.

Τότε αγόρασε και την πρώτη του κιθάρα. Σχεδόν από την Α' Γυμνασίου έγραφε στιχάκια και ποίηματα, αλλά ποτέ δεν είχε εκδηλώσει καμία έφεση προς τη μουσική. Αυτοδίδακτος μουσικός, άρχισε εμφανίσεις σε μικρές μπουάτ. Ανυπότακτος, αγνόησε όλες τις προειδοποίσεις της λογοκρισίας για τα τραγούδια του και τα λεγόμενά του. Συνελήφθη και κρατήθηκε στην Ασφάλεια. Όταν τον άφησαν, η ταυτότητά του είχε χαθεί. Δεν έβγαλε άλλη, παρά μόνο 18 χρόνια αργότερα, οπότε κατάφερε να του εκδώσουν μία ταυτότητα στο όνομα Άσιμος, με τη «διευκρίνιση» στο σημείο του θρησκεύματος: Άνευ θρησκεύματος.

Το 1973, και χωρίς πτυχίο, κατέβηκε στην Αθήνα. Εμφανίστηκε σε αρκετές μπουάτ στην Πλάκα, σε συνεργασία με τραγουδιστές, ηθοποιούς και συνθέτες, παρουσιάζοντας ένα πρόγραμμα με μου-



σική, κείμενα, σκέτες και ντοκουμέντα κόντρα στο κατεστημένο: «5η εποχή», «11η εντολή», «Χνάρι», «Μουσικό Θέατρο Φτώχειας», «Σούσουρο». Ανάμεσα στους τότε συνεργάτες του, πολλά και γνωστά ονόματα: Γκαϊφύλιας, Τραντάλης, Πανυπέρης, Φινίκης, Μουζακίτης, Σπυρόπουλος κ.α.

Το 1975 κυκλοφόρησε τα πρώτα του τραγούδια σ' ένα δισκάκι 45 στροφών (Ρωμιός- Μηχανισμός). Παράλληλα άρχισε την έκδοση «παράνομων» κασετών, που πχογραφούσε και διακινούσε μόνος του στα Προπύλαια, στο Πολυτεχνείο, στα Εξάρχεια, στο Μοναστηράκι, στο Λυκαβηπότ. Δημιούργησε την «Exarchia Square Band» και συμμετείχε σε συναυλίες, κοινωνικοπολιτικές εκδηλώσεις, μουσικοθεατρικά σχήματα, θέατρο του δρόμου, διάφορα δρώμενα. Κατά καιρούς, συνεργάστηκε με πολλά σχήματα και καλλιτέχνες.

Το 1977 φυλακίστηκε για δύο μήνες, μαζί με άλλους πέντε εκδότες - συγγραφείς, με επίσημη κατηγορία: «εξέχουσες προσωπικότητες που εππρέαζουν αρνητικά το κοινωνικό σύνολο». Το 1981 έγραψε το βιβλίο «Αναζητώντας Κροκανθώπους» και το 1982 κυκλοφόρησε τον πρώτο του μεγάλο δίσκο, με τίτλο «Ξαναπές το», σε τέσσερα τραγούδια του οποίου συμμετείχαν ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου

και ο Χαρούλας Αλεξίου. Περίπου ένα χρόνο αργότερα άνοιξε ένα μαγαζάκι στα Εξάρχεια, στην οδό Καλλιδρομίου. Ήταν ο «Χώρος Προετοιμασίας» όπως το ονόμασε, αλλά και διαμονής, αφού αυτό ήταν και το σπίτι του. Εκεί έγραφε, συνέθετε τα τραγούδια του, πουλούσε βιβλία, παίχνιδια για παιδιά, πρόχειρα κοσμήματα κατασκευής γνωστών του, κασέτες δικές του κυρίως, φωτιστικά, πίλινα, κάρτες παλιές και πολλά άλλα.

Το 1987 οδηγήθηκε βιβίως σε ψυχοθεραπευτική κλινική και λίγο αργότερα στις φυλακές Κορυδαλλού, με την κατηγορία του βιασμού. Αποφυλακίστηκε με χρηματική εγγύηση, αλλά δεν κατάφερε να ξεπεράσει τη μεγάλη του πίκρα γι' αυτή την αβάσιμη κατηγορία, που δεν τεκμηριώθηκε ποτέ. Η εικρεμούσα δίκη, μαζί με τ' άλλα προβλήματα που ήταν πολλά, συσσωρεύτηκαν μέσα του... Μετά από δύο ανεπιτυχείς απόπειρες αυτοκτονίας, στις 17 Μαρτίου του 1988 βρέθηκε κρεμασμένος στο σπίτι του.

Μετά θάνατον, κυκλοφόρησαν δύο ακόμη δίσκοι του: «Το φανάρι του Διογένη» με τη συμμετοχή της Σωτηρίας Λεονάρδου και το «Γιουσουρούμ - Στο φαλιμέντο του Κόσμου», με τη συμμετοχή του Βασίλη Παπακωνσταντίνου.